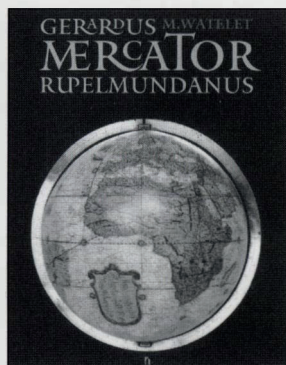

Marc Andries

In een tweede deel worden 32 opmerkelijke bouwrealisaties, uitgevoerd tussen 1990 en 1993, besproken en uitvoerig met beeldmateriaal gedocumenteerd. Het gaat zowel om bouw als om verbouwing: privé-woningen, winkels, kantoorgebouwen, een cultureel centrum, tot het Belgisch Paviljoen in Sevilla en de Aue Pavillons op het voorbij Documenta. De editie wordt afgerond met een overzicht van de bestaande architectuurprijzen, architectuurtentoonstellingen en dito publikaties.

Gerardus Mercator Rupelmundanus

o.l.v. Marcel Wathelet
1994, Mercatorfonds Paribas, 34 x 26 cm, 448 blz., linnen band met goudstempeling, geplastificeerde omslag en cassette, 500 illustraties, waarvan 450 in kleur, edities: NL, F
Prijs: 4.900,-BF

Uitgeverij Mercatorfonds werd zowat 30 jaar geleden genoemd naar Gerard Mercator. Dat aan deze humanist n.a.v. de vierhonderdste verjaardag van zijn dood een monumentaal boek wordt gewijd, is bijna de logica zelve.

"Gerardus Mercator Rupelmundanus" is zonder meer één van de mooiste en meest indrukwekkende boeken uit de reeks van 250 titels die het Mercatorfonds Paribas tot nu toe heeft gerealiseerd. Door de Minister van Cultuur van de Vlaamse Gemeenschap Hugo Weckx werd aan deze uitgave bovendien de titel van Cultureel Ambassadeur van Vlaanderen toegekend. "Gerardus Mercator Rupelmundanus" is geen biografisch werk in de traditionele betekenis. Het boek bestaat uit 5 delen. Het eerste deel belicht de traditionele middeleeuwse carto-

grafie waarin de gebrekkige wetenschappelijke kennis werd aangevuld met fantasie en mythologie. Een apart hoofdstuk is gewijd aan de herontdekking van het werk van Ptolemaeus, t.e.m. de uitgave door Mercator van dit basiswerk.

De drie bijdragen van het tweede deel hebben een biografisch karakter. Twee hoofdstukken gaan over het leven van Mercator resp. in de Nederlanden (1516-1525) en in Duisburg (1552-1594) waar zijn groot cartografisch oeuvre tot stand kwam. Het derde hoofdstuk belicht de intellectuele wereld waarin hij actief was. De negen hoofdstukken van het derde deel zijn aan specifieke aspecten van Mercators intellectuele activiteit gewijd: het werkterrein van de 16de-eeuwse uomo universalis, met o.m. een kijkje in zijn bibliotheek en een uiteenzetting over de Mercator-projectie.

In het vierde deel worden enkele van Mercators voornaamste werken in hun politieke en culturele context besproken: de globes, de Kaart van Vlaanderen, de Kaarten van Frankrijk, ... Het vijfde en laatste deel behandelt de cartografische activiteiten van Mercators zonen en kleinzonen. Tenslotte wordt onderzocht hoe de kennis over Mercator door de eeuwen heen is overgeleverd. De uitgave wordt vervolledigd met: de transcriptie van de veilingcatalogus van Mercators bibliotheek, een chronologie, een uitgebreid notenapparaat, tabellen, grafieken en een selectieve bibliografie.

Gerard Mercator: Atlas van Europa

portfolio, 45 x 32 cm, 96 blz; tekst, 100 illustraties waarvan 80 in kleur, 18 kaarten in facsimile; Prijs: 2.900,-BF

Naast dit boek brengt het Mercatorfonds een facsimile uitgave van 18 kaarten uit Mercators "Atlas van Europa". De kaarten zijn zeer getrouw, in kleur en op ware grootte gereproduceerd. In een bijgevoegd boekdeel worden de kaarten van de atlas door bijdragen van een vijftal internationaal gerenommeerde historici gesitueerd in het cartografisch oeuvre van Mercator; tevens wordt de geschiedenis van de atlas uiteengezet. De kaarten zijn losbladig en kunnen worden ingelijst. Het geheel wordt aangeboden in een luxueuze portfolio.

Eindelijk weer thuis

Omzwervingen. Literatuur, en al meteen bij de Bezige Bij. Ibiza. Vol van het leven en teruggefloten door een leger. Huwen. Journalist. Press and P.R. Manager bij Agfa. Achttien boeken. Manager bij het Provinciaal Museum voor Fotografie in Antwerpen. Vier jaar literaire stilte. Studies wijsbegeerte. En nu: alle draden samengeknoot: "Thuis".

Het leven is een boek. "Het doet goed weer in dat boek thuis te zijn," zegt Marc Andries. Hij kijkt terug, ziet overal huizen. "Huizen spelen een belangrijke rol in mijn leven. Het ouderlijk huis in Duffel en een vader die schreef en componeerde. Lubberhuizen die mijn eerste boek "Schaduw op de huid" - uitgaaf. Van het einde van de wereld naar de republiek der letteren: Amsterdam. Met Wim Zaal op kamer. Op de Oudezijdsvoorburgwal. Vervolgens naar de zoon. Ibiza. Claus zat daar. En Nootboom. Schierbeek. Cremer. De broer van Toonder. Ik was twintig en de koning van Spanje te rijk: een mooi huis, zwembad, huishoudster en vooral: vrienden. Het leger. Het kon niet leger: het koude Vlaanderen en een verrassende levensduurte. Van de pen alleen leven lukte niet meer. Het jonge gezin moest te vreten hebben, nietwaar? Mijn dochter woont nu in een huis waarin mijn vrouw en ik gingen nestelen. Ik kom daar graag. Er klinkt kindergescrei." Marc Andries ziet ook stapelhuizen: "Agfa is een gedroomde werkgever. Sociaal bezield ook. Neem het restaurant: een gastenrestaurant.

Mag je alleen met genodigden binnen. Ook de grote baas. Zonder gasten zwaaien alleen de deuren van het bedrijfsrestaurant open. Geen voorkeursbehandeling voor directie of kaderleden dus. Sedert een tweetal jaren is ook het Museum voor Fotografie een open huis voor mij. Een huis dat ik mee mocht helpen inrichten. Dat pas de deuren opende. Dat blijft ruiken naar uitdagingen. De bibliotheek moet bijvoorbeeld nog opgefrist worden. En er moeten steeds nieuwe en steeds wisselende tentoonstellingen ontwikkeld worden." Presocraat Democritus briefde: "Ik ben van mijn tijdgenoten degene die het grootste gedeelte van de Aarde heeft bereisd en de raarste dingen heeft onderzocht; en ik heb ontelbaar veel luchten en landen gezien; en ik heb de meeste geleerde mannen horen spreken; en in de compositie van geometrische figuren, met het bijbehorende bewijs, heeft niemand me overtroffen, zelfs niet de zogenaamde arpedonapten." Democritus kwam thuis in Athene. Wijsbegeertestudent Andries zoekt hem daar regelmatig op. "Zijn stelling dat de wereld is samengesteld uit

atomen en leegte spreekt me wel aan. Ik vind dat ook terug in de fotografie. In een emulsie zitten alle potentialiteiten. Ik geloof tevens dat een mens de optelsom is van zijn en anderomans verleden. We zijn composities van dat verleden. Mijn nieuwe roman is daar een projectie van, opgebouwd uit autobiografische elementen: het vertelperspectief wisselt, centraal staan echter een huis en een portret. Het boek is een uitvergroting van een kortverhaal. Hugo Bousset vindt het aansluiten bij mijn debuut, het schrijven ervan was blijkbaar een thuiskomen. Als werktitel hanteerde ik "Het Portret", maar de titel is "Thuis". Eindelijk thuis. En toch geen luie rust. Ik voel me rustig omdat ik zie hoe in de donkere kamers van bewustzijn en onderbewustzijn verborgen facetten, zich verschuilende verdringingen, buiten mij om vervlochten draden, verleden en heden, processen en evoluties zich langzamerhand beginnen af te tekenen. Het beeld wordt almaar scherper, dwingt me om te kijken en toont wat is en niet is. In "Thuis" krijgen schaduwen namen en gezichten en ik doorgrond de schaduw op mijn huid." Marc Andries kijkt nogmaals en citeert Heraclitus (de Duistere), de filosoof van het vuur en het worden: "De mooiste verbinding wordt gevormd door de tegenstellingen, en alle dingen ontstaan uit strijd."

Paul De Moor

foto Joris Luyten

